

20 • 2023

RAZISKOVALNE POSTAJE ZRC SAZU V NOVI GORICI

KAZALO VSEBINE

Ravnikarjevo leto v Ravnikarjevem mestu	1
BRANKO MARUŠIČ Solkan, korenika Nove Gorice, ali » <i>Pojdimo v Solkan po pamet</i> « (Novice, 31. 1. 1872)	3
NEVA MAKUC Gorica in njena okolica kot Czörnigova »avstrijska Nica«	11
BRANKO MARUŠIČ O predlogih za urejanje zdravstvenih in zdravniških razmer v porajajoči se »novi Gorici«	16
PETRA TESTEN KOREN Razmislek o biografskem odtisu Edvarda Ravnikarja (1907–1993) v povezavi z Novo Gorico	21
PETRA KOLENC » <i>Se mi ne dopade</i> « ali kako je Mačkova politika diskvalificirala Ravnikarjev povojni urbanizem Nove Gorice	25
URBAN MAKORIČ Mirko Ličen in rubrika [goriški] Prepih v časopisu <i>Nova Gorica</i> med letoma 1947 in 1953	33
ŠPELA LEDINEK LOZEJ Nova Gorica – med disonantno dediščino in brezmejnostjo	39
KATARINA ŠRIMPF VENDRAMIN Drobcji o plesnih zabavah na Goriškem v 50. in 60. letih 20. stoletja	51
JASNA FAKIN BAJEC Stara rokodelska in tehnična znanja iz Vipavske doline med pozabo in vnovično uporabo	59
DANILO ZULJAN KUMAR Govor vasi Lokve na Trnovski planoti	71
V spomin na Miloša Fona Miha Kosovel	77
K bibliografiji zgodovinarja dr. Miloša Fona Petra Kolenc	78
Poročilo o delu sodelavk in sodelavcev ZRC SAZU, Raziskovalne postaje v Novi Gorici, od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2023	83

Fotografija na naslovnici: Edvard Ravnikar: izsek coninga Nove Gorice, okoli 1949 (Arhiv MAO).

©2023, Raziskovalna postaja ZRC SAZU Nova Gorica

OJS: <https://ojs.zrc-sazu.si/izvestje>

Izvršna urednica: dr. Petra Kolenc

Uredniški odbor: doc. dr. Jasna Fakin Bajec,
dr. Petra Kolenc, doc. dr. Špela Ledinek Lozej,
dr. Neva Makuc, prof. dr. Branko Marušič,
dr. Katarina Šrimpf Vendramin,
dr. Petra Testen Koren,
izr. prof. dr. Danila Zuljan Kumar

Jezikovni pregled: Anja Mugerli

Prevod izvlečkov: Neva Makuc

Oblikovna zasnova in prelom: Darko Turk

Izdajatelj: Raziskovalna postaja ZRC SAZU Nova Gorica

Založnik: Založba ZRC, ZRC SAZU

Tisk: Birografika Bori

Naklada: 400 izvodov

Naslov uredništva:

Raziskovalna postaja ZRC SAZU Nova Gorica,
Delpinova ulica 12, 5000 Nova Gorica
Tel.: 05 335 73 26

Naročila: Založba ZRC, ZRC SAZU, Novi trg 2,
p. p. 306, 1001 Ljubljana

Lokve, pred hotelom Poldanovec v 50. letih 20. stoletja (arhiv: TKŠ LO-KO Lokve).

Govor vasi Lokve na Trnovski planoti

DANIŁA ZULJAN KUMAR | ZRC SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša
Univerza v Novi Gorici, Fakulteta za humanistiko

✉ DZuljan@zrc-sazu.si

Povzetek: Govor vasi Lokve, ki je točka 095 v *Slovenskem lingvističnem atlasu*, je uvrščen v kraško narečje primorske narečne skupine slovenskih narečij, vendar gre za prehodni govor, kar pomeni, da so v njem tako prvine kraškega kot sosednjega rovtarskega narečja. Članek prinaša osnovni fonološki opis govora, iz katerega so razvidne glasoslovne značilnosti obeh narečij.

Ključne besede: Lokve, lokvarski govor, prehodni govor, kratek fonološki opis govora.

La parlata del villaggio di Lokve

Riassunto: La parlata del villaggio di Lokve, che rappresenta il punto numero 095 dell'Atlante linguistico sloveno, fa parte del gruppo dei dialetti del Litorale. In quest'ambito, esso rientra tra i dialetti carsici, anche se si tratta di una parlata di transizione, che contiene sia gli elementi della lingua carsica che quelli dei dialetti della zona di Rovte. L'articolo fornisce una descrizione fonologica di base della parlata in questione, il che permette di individuare le caratteristiche fonologiche di entrambi i dialetti.

Parole chiave: Lokve, parlata di transizione, breve descrizione fonologica del dialetto

1 Uvod

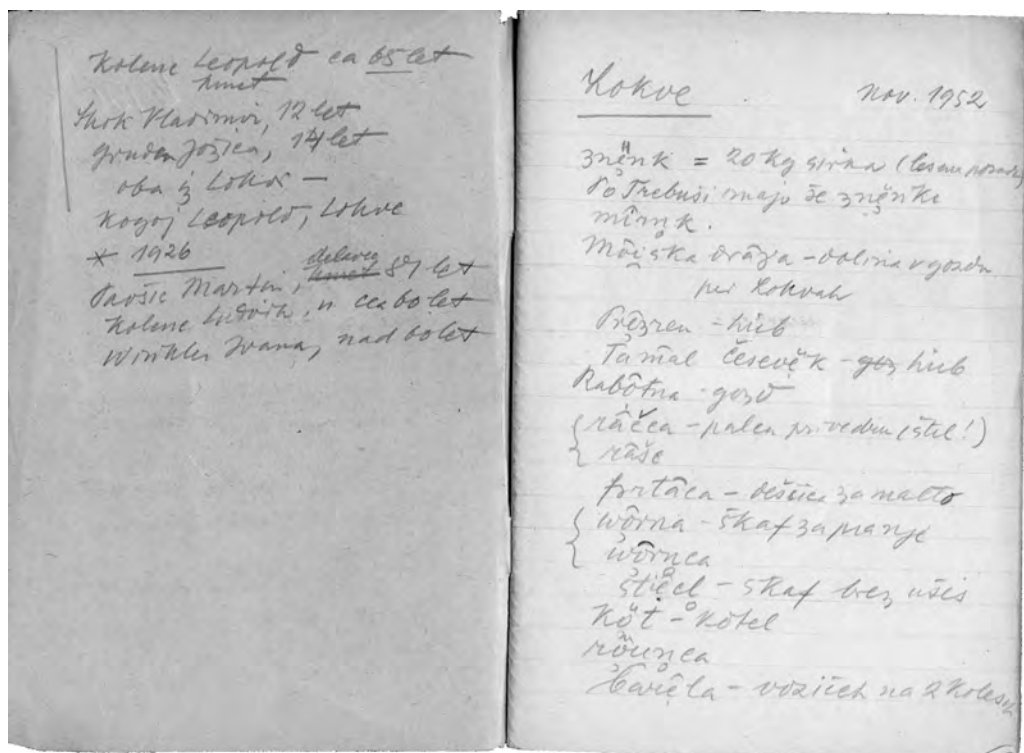
Vas Lokve leži v gozdnati kraški dolini severozahodne Trnovske planote na nadmorski višini 928,6 m. Od upravnega središča Nove Gorice je oddaljena 20 km in v njej danes živi 99 prebivalcev (SURS, 2023), 8 manj, kot jih je bilo leta 2020 (SURS, 2020). Geografsko so Lokve na razpotju poti proti Novi Gorici, Ajdovščini, Idriji, Čepovanu in Mostu na Soči.

Zemljepisno lastno ime Lokve (ž. mn.; nar. *'Lo:kve*), rod. Lokvi (nar. *Lok'vi*), prid. lokvarski (nar. *lok'va:rski*), izhaja iz občnega imena *lokva* 'mlaka', kar se je razvilo iz

slovanskega **lōky* 'kotanja z vodo, mlaka' (Snoj 2009: 244).

Govor Lokvi spada v kraško narečje,¹ enako kot bližnje točke, tj. T096 Grgar, T097 Solkan in T998 Trnovo, medtem ko sosednji kraji/točke, zapisane na območju zahodno od Lokvi, tj. T089 Ročinj, T090 Avče, T091 Kanal, T092 Kal nad Kanalom, T093 Deskle in T094 Podlešče (Banjšice), tvorijo t. i. banjško podnarečje kraškega narečja primorske narečne skupine. Govor 4,5 km oddaljenega

¹ Govor Lokvi je po vprašalnici za *Slovenski lingvistični atlas* (dalje SLA) delno zapisal Tine Logar 1952 in je v SLA T095.

Prva stran zvezka, v katerega je Tine Logar leta 1952 zapisal govor Lokvi. Vir: Zvezkovna zbirka SLA. Hrani ZRC SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, Dialektološka sekcija.

Čepovana (T163 v SLA) spada v tolminsko narečje rovtarske narečne skupine.

Čeprav je govor Lokvi uvrščen v kraško narečje, pa gre dejansko za prehodni govor, ki vključuje prvine tako kraškega kot rovtarskega narečja, kar bo pokazano v prispevku.

2 Naglasni sistem

V govoru Lokvi so odpravljena fonološka tonemska nasprotja, naglas je jakostni. Ohranjena pa so kvantitetna nasprotja, to je opozicija med dolgimi in kratkimi naglašeni samoglasniki, kar lokvarski govor ločuje od kraškega narečja, v katerem so se praviloma vsi kratki naglašeni samoglasniki podaljšali, in povezuje z zahodnim rovtarskim narečjem (tj. s tolminskim, cerkljanskim in črnovrškim narečjem), ki to opozicijo pozna.

Primeri za kratke naglašene samoglasnike v lokvarskem govoru: 'koš', 'daš', 'pørla 'grlo', 'ka'pot 'plašč', 'ka'žux 'kožuh'.

V govoru je prišlo do umika naglasa v tipih issln. *ženà > *žèna in issl. *məglà > *məgla, pri čemer so umično naglašeni samoglasniki danes še kratko naglašeni, prim. lokv.: 'žena 'žena', 'čelo 'čelo', 'sestra 'sestra'; 'məpļa 'megla'.

2.1 Samoglasniški sistem

Lokvarski govor ima dva sistema naglašanih samoglasnikov, in sicer sistem dolgih naglašanih samoglasnikov, ki so možni v vseh besednih zlogih, in sistem kratkih

naglašanih samoglasnikov, ki se praviloma pojavljajo samo v zadnjem ali predzadnjem besednem zlogu.²

2.1.1 Dolgi naglašeni samoglasniki

Dolgi naglašeni samoglasniki vključujejo naslednje foneme: *i*, *u*, *i:ē/i:ə*, *e:ī*, *u:ō/u:ə*, *e:*, *o:* in *a:*.

2.1.1.1 Izvor

<i>i:</i>	< *ī/*ī-	lok. 'zi:ma, 'zi:t, 'pi:šəm; 'li:pa, 'ži:la
<i>u:</i>	< *ū/*ū-	lok. 'lu:č, alu:p̄k, 'lu:bje; 'ku:pa Red
	< *ī/*ī-	lok. 'u:k 'volk', 'žu:na 'žolna', 'du:x 'dolg' Ied, 'du:bəm 'dolbem', 'tu:čəm 'tolčem', 'ku:nəm 'kolnem', 'pu:nəm 'polnim'; 'u:na 'volna', 'du:ga 'dolga'
<i>i:ē/i:ə</i>	< *ē/*ē-	lok. m'li:əko, z'vi:əzda, t'ri:əpx 'trebuh', 'li:əp; ka'li:əna (Ied) 'koleno', ne'vi:əsta; b'ri:əza, 'ci:əsta, 'li:əto, s'tri:əxa
	< *ē/*ē-	lok. 'li:ət, 'mi:ət, ve'či:ət, pe'pi:əu; pi:ətje, k'mi:ət, 'ži:ənin
	< *ē/*ē-	lok. 'pi:ət, i'mi:ə, 'vi:əžan, p'ri:ədəm, p'li:əšəm, γ'li:ədəm; 'di:ətəlcə
<i>e:ī</i>	< *ē- redko	lok. 'ze:īle, 'že:īnska
<i>e:</i>	< *ē redko	lok. ve'se:lo, nekdam be'se:lo
	<	v izposojenkah, lok. 'le:drik 'radič'
<i>u:ō/u:ə</i>	< *ō/*ō-	lok. 'mu:ōč, 'bu:ōx, 'nu:əč; 'du:əta, š'ku:əda
	< *ō/*ō-	lok. 'su:ōt 'sod', γu:ōpc, γa'lu:ōp; γu:ōba, 'tu:ōča, 'du:ōya, mo'γu:ōče
<i>o:</i>	< *ō redko	lok. k'lō:p, k'ro:x 'krog', 'mo:š
	< *ō- redko	lok. 'vo:je 'volja', 'xo:ja
<i>a:</i>	< *ā/*ā-	lok. γ'ra:t 'grad', p'ra:x 'prag', ū'ra:t, x'ra:st; k'ra:ya 'krava'
	< *ā/*ā-	lok. 'da:n, 'la:s; 'ma:ša, 'pa:sji

2.1.2 Kratki naglašeni samoglasniki

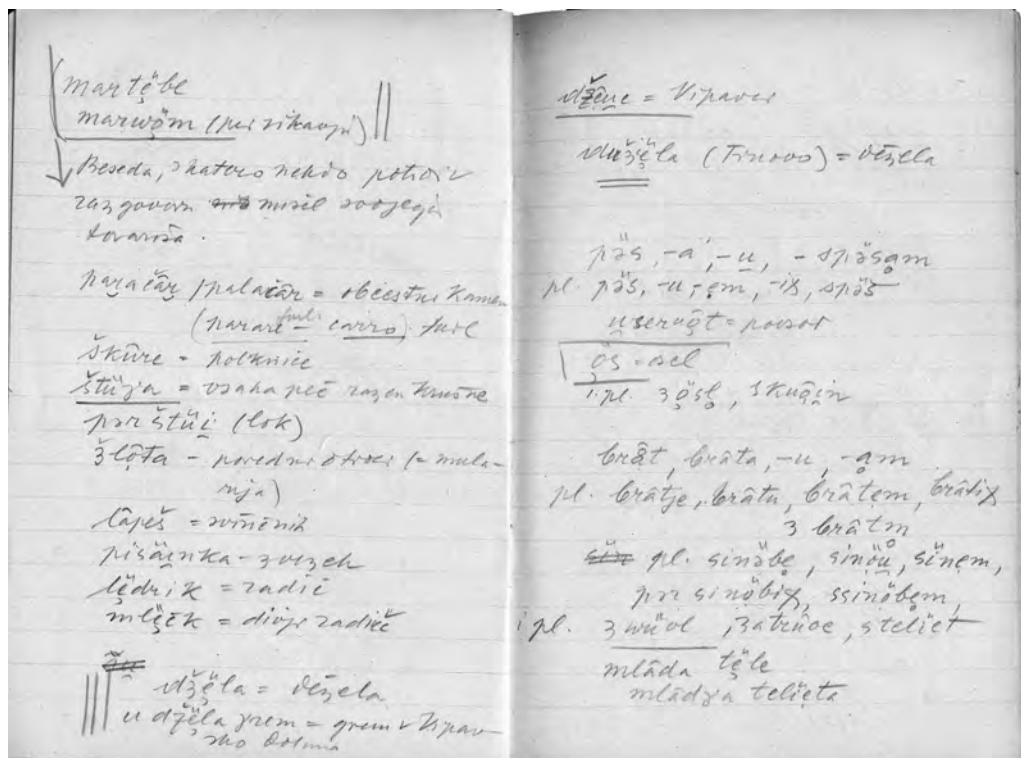
Sistem kratkih naglašanih samoglasnikov vključuje naslednje foneme: *i*, *u*, *e*, *ə*, *o* in *a*.

2.1.2.1 Izvor

<i>i</i>	< *i	lok. š'it, suš'it, kas'it (Logar 1952)
	<	v izposojenkah lok. šun'it 'strop'
<i>u</i>	< *u	lok. k'rux
	< *i	lok. 'dux 'dolg' prid.

² Kratki naglašeni samoglasniki v predzadnjem besednem zlogu so nastali sekundarno, po umiku naglasa s kratkega končnega zloga. Kratki naglasi v drugih besednih zlogih (če se pojavljajo) so podobno kot v banjškem podnarečju (gl. Logar 1996: 306) posledica položajnih krajšanj ali vpliva sosednjega tolminskega narečja.

e < *-è	lokv. k'met
< umično naglašeni *e (ė)	lokv. 'žena, 'teta, 'čelo, 'rekla, s'pekla
< *-è̇	lokv. 'zet
< *-i	lokv. 'teč, 'meš, 'neč, 'set
o < *-ò	lokv. 'dāš
< *-ù	lokv. u'kəp, k'rəx 'kruh'
< *-à	lokv. b'rət, x'rəst 'hrast'
v izposojenkah	lokv. γ'uant 'gvant'
o < *-ò	lokv. š'kof, 'koš, 'kon
< *-à	lokv. s'tor 'star', s'lop 'slab'
< umično naglašeni *o (*ȯ)	lokv. 'kot 'kotel', 'koza, 'osa, 'konc, 'lonc
< *-ù	lokv. 'to 'tu' redko
a < *-à	lokv. 'yat 'gad'
v izposojenkah	lokv. 'yajnk, š'tant

Slika 2: Stran zvezka, v katerega je Tine Logar leta 1952 zapisal govor Lokvi.

Vir: Zvezkovna zbirka SLA. Hrani ZRC SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, Dialektološka sekcija.

2.1.3 Nenaglašeni samoglasniki

Sistem nenaglašanih samoglasnikov vključuje enake foneme kot sistem kratkih naglašanih samoglasnikov, tj. *i, u, e, ə, o* in *a*. Možni so v vseh besednih zlogih in zastopajo ustrezne issln. samoglasnike v nenaglašenem položaju, pri čemer vsi nenaglašeni samoglasniki težijo k delni redukciji (tj. do *ə*, lokv. *klu'ča:uəncə*, *'di:ətəlca* 'deteljica') ali popolni redukciji (lokv. *čmīela* 'čebela', *svītk* 'svitek', *lūōncə* 'lonica' (Logar 1952), *u'na:jn* 'vnanji').

Issln. sklop **-əl* se je v preteklem deležniku na *l* prek *u* razvil v \emptyset (lokv. *'ri:ək* 'rekel', *'ni:əs* 'nesel').

Za govor je značilno akanje, ki je poznano v rovtarskih narečjih, npr. lokv. *ka'žux*, *ka'wač* 'kovač', *a ba'žičix* 'ob božiču' (Logar 1952), *pa'li:əna* 'poleno', *ka'li:əna* 'koleno', *a'bərb* 'obrv'.

2.2 Soglasniški sistem

Soglasniški sistem lokvarskega govora tvorijo zvočniki *u, v, l, m, r, n* in *j* ter nezvočniki *p, b, f, t, d, c, s, z, č, š, ž, k, g, γ, x* in *h*.

2.2.1 Izvor

Našteti samoglasniki so nastali iz enakih issln. soglasnikov, poleg tega pa še:

<i>u</i> (kot protetični glas)	< \emptyset v položaju pred <i>*q</i>	lokv. <i>uò:γje</i>
<i>b</i>	< <i>*v</i> pred sprednjimi samoglasniki	lokv. <i>'bi:na</i> 'vino', <i>γ'la:be</i> 'glave' Red, <i>'ni:be</i> 'njive' Red, <i>'bi:lce</i> 'vilice', <i>'bi:dla</i> 'videla', <i>'be:ljk</i> 'velik', <i>bējč</i> (Logar 1952), <i>narbējč</i> (Logar 1952), <i>žbim</i> 'živim' (Logar 1952), <i>labiū</i> 'lovil' (Logar 1952)
<i>-n</i>	< <i>*-m</i>	lokv. z <i>b'ra:tan</i> , <i>'rečən</i>
<i>l/jl</i>	< <i>*l</i>	lokv. <i>k'luč</i> , <i>'ze:mle</i> , <i>'vo:ja</i> ; <i>'pe:jlem</i> , <i>pas'te:jle</i>
<i>n/jn</i>	< <i>*n</i>	lokv. <i>'z'na:mne</i> 'znamenje', <i>'lu:kne</i> Red, <i>'ni:uə</i> ; <i>kə're:jne</i> 'korenje', <i>'ka:jn</i> 'konj'
<i>γ</i>	< <i>*g</i>	lokv. <i>z'γon</i> 'zvon', <i>'γor</i> 'gor'
<i>-x</i>	< <i>*-g</i>	lokv. <i>k'ro:x</i> 'krog', <i>'bu:əx</i>

Nezvočniki se pred pavzo onezvenečijo (lokv. *'zu:əp* 'zob', *paγ'rep* 'pogreb').

2.2.1 Preglas

Govor pozna preglas za mehкими soglasniki, kar je značilnost rovtarskih in notranjskih govorov (lokv. *s'vejče* 'sveča', *'maję* 'moja' (Logar 1952), *'me:je* 'meja', *'vo:je* 'volja', *'ve:je*, 'veja', *'ze:mle* 'zemlja', *k'ra:le* 'kralja' Red, *čre'pi:ne* 'črepinja', *pas'te:jle* 'postelja', *'ka:jnę* (Logar 1952) 'konja' Red, *s've:ne* 'svinja', *'lu:kne* 'luknja', *'o:γne* 'ognja' Red, *'a:na* 'či:əšne 'ena češnja'), ter analogični *d* iz **t* (lokv. *p'le:dlę*, *c've:dlę* (Logar 1952), *p'le:dəm*).

3 Feminizacija samostalnikov srednjega spola

Za govor je značilna feminizacija nevtrum, tj. pojav, pri katerem so samostalniki srednjega spola prešli v ženski spol (lokv. *'no:va* *γo'ri:ca* *ja* *be'li:ka* *'mi:əsta* 'Nova Gorica je veliko

mesto', *be'li:ka ko'ri:ta* 'veliko korito', *m'li:aka* je '*do:bra*, 'mleko je dobro', je *b'la 'do:bra* '*li:ata* 'je bilo dobro leto', *k'ri:la* 'krilo', '*li:atva* 'letvo (dleto)',³ kar je značilnost sosednjih rovtarskih govorov.⁴

4 Zaključek

Govor Lokvi je prehodni govor med primorskim kraškim narečjem in tolminskim rovtarskim narečjem. Na prvo nam kaže sovpad odrazov **ē/*ē-* in **ē/*è-* v *i:ē/i:ə*, kot je splošno v kraških govorih, in enak odraz, tj. *i:ē/i:ə*, za **ē/*ē-*, kot je znan v zahodnih kraških govorih (Šekli 2018: 328), na drugo pa ohranjenost kvantitetnih nasprotij v samoglasniškem sistemu, kratek naglas za umično naglašene samoglasnike, akanje, preglas za mehkiimi soglasniki ter feminizacija samostalnikov srednjega spola. Odraz **ǫ/*ǫ-* je v lokvarškem govoru dvojen, tj. *u:ǫ/u:ə*, kot je značilen za kraško narečje, in *o:*, kot je značilen za banjško podnarečje kraškega narečja.⁵

Legenda

led = imenovalnik ednine
 issln. = izhodiščni splošnoslovenski
 lokv. = lokvarško
 nar. = narečno
 prid. = pridevnik
 Red = rodilnik ednine
 T = točka

³ Nekateri samostalniki so sicer ohranili končnico *-el-o* srednjega spola, vendar je iz oblike pridevnika razvidno, da so prešli v ženski spol (lokv. '*li:apa* '*je:jce* 'lepo jajce', *m'la:da* '*te:le* 'mlado tele', *m'su:ə* je '*do:bra* 'meso je dobro').

⁴ Ta pojav sicer poznata tudi sosednji kraško in briško narečje, vendar velja feminizacija le za množinske oblike. Srednji spol je v ednini ohranjen (npr. br. '*a:dno* *mi:asto*, '*tri: mi:aste*). V lokvarškem govoru pa samostalnikov srednjega spola ne poznajo, saj ti pridejo v ženski spol že v ednini.

⁵ Npr. za kraja Ročinj, Avče in po Soški dolini do Plavi, medtem ko je v Solkanu značilen kraški *u:ǫ/u:ə*; (Logar 1996: 55).

VIRI

Logar Tine 1992: Gradivo za SLA T095 Lokve. Hrani ZRC SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša; Zvezkovna zbirka SLA Dialektološke sekcije.

SURS. <https://gis.stat.si>. Dostop 12. 10. 2023.

Wikipedia. Lokve. Dostop 12. 10. 2023.

Zuljan Kumar, Danila 2023: Delni zapis Vprašalnice SLA.

Informanta

Vito Bremec (1951), Nadja Bremec (1953), Lokve
 Informantoma se lepo zahvaljujem za podatke.

Literatura

Logar, T. 1996: Govor kraja Podlesče na Banjšicah. V: Logar, T., *Dialektološke in jezikovnozgodovinske razprave* (ur. Kenda-Jež, Karmen). Ljubljana: ZRC SAZU; Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, 306–312.

Logar, T. 1996: Refleksi za praslovanske nosnike med srednjo Soško dolino in Čepovansko dolino. V: Logar, T., *Dialektološke in jezikovnozgodovinske razprave* (ur. Kenda-Jež, Karmen). Ljubljana: ZRC SAZU; Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, 54–56.

Snoj, M. 2009: *Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen*. Ljubljana: Modrijan, Založba ZRC.

Šekli, M. 2018: *Tipologija lingvogenez slovenskih jezikov*. Ljubljana: Založba ZRC.

Zuljan Kumar, D. 2018: Govori zahodne Banjške planote. V: Zuljan Kumar, D. (ur.), Perkon Kofol, M. (ur.), *Zahodna Banjška planota skozi čas: o geografiji in botaniki, arheologiji, stavbarstvu cerkvā, zgodovini, ljudeh in etnološki dediščini ter jeziku zahodne Banjške planote*. Koper: Annales, 333–346.

Sodelavke in sodelavca ZRC SAZU, Raziskovalne postaje Nova Gorica:

znanstvene sodelavke:

doc. dr. Jasna Fakin Bajec – Inštitut za kulturne in spominske študije (tel. 05 335 73 25), vodja RP NG

doc. dr. Špela Ledinek Lozej – Inštitut za slovensko narodopisje (tel. 05 335 73 22)

izr. prof. dr. Danila Zuljan Kumar – Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša (tel. 05 335 73 21),

dr. Neva Makuc – Zgodovinski inštitut Milka Kosa (tel. 05 335 73 24)

dr. Katarina Šrmpf Vendramin – Inštitut za slovensko narodopisje (tel. 05 335 73 20)

dr. Petra Testen Koren – Inštitut za kulturno zgodovino (tel. 05 335 73 23)

mlada raziskovalka:

Monika Marušič – Inštitut za muzikologijo (tel. 05 335 73 23)

višja strokovna sodelavka:

dr. Petra Kolenc – Zgodovinski inštitut Milka Kosa (tel. 05 335 73 26)

prof. dr. Branko Marušič, znanstveni svetnik v pokoju

Raziskovalna postaja ZRC SAZU Nova Gorica z arhivom in knjižnico dr. Henrika Tume:

Delpinova 12, 5000 Nova Gorica, tel.: 05 335 73 26

Spletna stran: <http://rpng.zrc-sazu.si>

Izvestje je del projekta Zahodna slovenska narodnostna meja v luči sprememb časa, ki ga sofinancira Mestna občina Nova Gorica.

Izvestje je del skupne naloge sodelavk in sodelavcev Raziskovalne postaje ZRC SAZU v Novi Gorici z naslovom *Zahodna slovenska narodnostna meja v luči sprememb časa*, ki se osredotoča na zgodovinske raziskave v zahodnem slovenskem prostoru, njegovo bivanjsko kulturo, na razumevanje pojmov tradicija in kultura, na preučevanje zahodnih slovenskih narečij in jezikovnega stika ter raziskovanje socialnopolitične, ekonomske in trajnostne vloge dediščine v sodobnem, globalnem svetu. Izsledki raziskav, ki jih objavljamo v domačih in tujih strokovnih ter znanstvenih publikacijah, so lahko temelj inovativnega kulturnega in gospodarskega razvoja širšega goriškega prostora.

 Ravnkarjevo
leto
2023

ZRC SAZU
Založba

VSEBINA • Ravnkarjevo leto v Ravnkarjevem mestu • **BRANKO MARUŠIČ** Solkan, korenika Nove Gorice, ali »Pojdimo v Solkan po pamet« (Novice, 31. 1. 1872) • **NEVA MAKUC** Gorica in njena okolica kot Czörnigova »avstrijska Nica« • **BRANKO MARUŠIČ** O predlogih za urejanje zdravstvenih in zdravniških razmer v porajajoči se »novi Gorici« • **PETRA TESTEN KOREN** Razmislek o biografskem odtisu Edvarda Ravnkarja (1907–1993) v povezavi z Novo Gorico • **PETRA KOLENC** »Se mi ne dopade« ali kako je Mačkova politika diskvalificirala Ravnkarjev povojni urbanizem Nove Gorice • **URBAN MAKORIČ** Mirko Ličen in rubrika [goriški] Prepih v časopisu *Nova Gorica* med letoma 1947 in 1953 • **ŠPELA LEDINEK LOZEJ** Nova Gorica – med disonantno dediščino in brezmejnostjo • **KATARINA ŠRIMPF VENDRAMIN** Drobci o plesnih zabavah na Goriškem v 50. in 60. letih 20. stoletja • **JASNA FAKIN BAJEC** Stara rokodelska in tehnična znanja iz Vipavske doline med pozabo in vnovično uporabo • **DANILO ZULJAN KUMAR** Govor vasi Lokve na Trnovski planoti • V spomin na Miloša Fona • K bibliografiji zgodovinarja dr. Miloša Fona • **POROČILO O DELU SODELAVK IN SODELAVCEV ZRC SAZU**, Raziskovalne postaje v Novi Gorici, od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2023